Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B** ►**M2** ►**M3** **ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 15ης Μαρτίου 1976

περί της αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεων που προκύπτουν από ενέργειες οι οποίες αποτελούν μέρος του συστήματος χρηματοδοτήσεως του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων καθώς και από γεωργικές εισφορές και τελωνειακούς δασμούς και από το φόρο προστιθέμενης αξίας και ορισμένους ειδικούς φόρους κατανάλωσης

(76/308/ΕΟΚ) ◄ ◄

(ΕΕ L 73 της 19.3.1976, σ. 18)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Οδηγία 79/1071/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 6ης Δεκεμβρίου 1979	L 331	10	27.12.1979
►**M2**	Οδηγία 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 1992	L 76	1	23.3.1992
►**M3**	όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 92/108/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 1992	L 390	124	31.12.1992

Τροποποιείται από:

►**A1**	Πράξη προσχώρησης της Ελλάδας (*)	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας	C 241	21	29.8.1994
	(όπως προσαρμόστηκε από την απόφαση 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Συμβουλίου)	L 1	1	1.1.1995

(*) Η παρούσα πράξη δεν έχει δημοσιευτεί στην ελληνική γλώσσα.

▼B
▼M2
▼M3

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 15ης Μαρτίου 1976

περί της αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεων που προκύπτουν από ενέργειες οι οποίες αποτελούν μέρος του συστήματος χρηματοδοτήσεως του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων καθώς και από γεωργικές εισφορές και τελωνειακούς δασμούς και από το φόρο προστιθέμενης αξίας και ορισμένους ειδικούς φόρους κατανάλωσης

(76/308/ΕΟΚ)

▼B

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος, και ιδίως το άρθρο 100,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 1970 περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής [1], όπως τροποποιήθηκε για τελευταία φορά από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2788/72 [2], και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 3,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Συνελεύσεως [3],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [4],

Εκτιμώντας:

ότι στο παρόν στάδιο η απαίτηση που απορρέει από τίτλο εκδιδόμενο από τις αρχές Κράτους μέλους, δεν δύναται να εισπράττεται σε άλλο Κράτος μέλος·

ότι οι εθνικές διατάξεις στον τομέα των εισπράξεων, από μόνο το γεγονός του περιορισμού του πεδίου εφαρμογής τους στο εθνικό έδαφος, αποτελούν εμπόδιο στην εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της κοινής αγοράς·

ότι η κατάσταση αυτή δεν επιτρέπει την ολική και δίκαιη εφαρμογή των κοινοτικών ρυθμίσεων, ιδίως στον τομέα της κοινής γεωργικής πολιτικής και ότι διευκολύνει την πραγματοποίηση δολίων ενεργειών·

ότι είναι συνεπώς αναγκαίο να θεσπισθούν κοινοί κανόνες αμοιβαίας συνδρομής στον τομέα της εισπράξεως·

ότι οι κάνονες αυτοί πρέπει να εφαρμόζονται για την είσπραξη τόσο των απαιτήσεων που απορρέουν από τα διάφορα μέτρα που αποτελούν μέρος του συστήματος ολικής ή μερικής χρηματοδοτήσεως του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, όσο και των γεωργικών εισφορών και των δασμών κατά την έννοια του άρθρου 2 της αποφάσεως 70/243/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ της 21ης Απριλίου 1970 περί της αντικαταστάσεως των χρηματικών εισφορών των Κρατών μελών με ίδιους πόρους των Κοινοτήτων [5], και του άρθρου 128 της πράξεως προσχωρήσεως· ότι οι κανόνες αυτοί πρέπει επίσης να εφαρμόζονται για την είσπραξη τόκων και δαπανών σχετικά με αυτές τις απαιτήσεις·

---

(1) ΕΕ αριθ. Ν 94 της 28.4.1970, σ. 13.
(2) ΕΕ αριθ. Ν 925 της 30.12.1972, σ. 1.
(3) ΕΕ αριθ. Α 19 της 12.4.1973, σ. 38.
(4) ΕΕ αριθ. Α 69 της 28.8.1973, σ. 3.
(5) ΕΕ αριθ. Ν 94 της 28.4.1970, σ. 19.

▼B

ότι η αμοιβαία συνδρομή πρέπει να συνίσταται για την αρμόδια αρχή αφ' ενός στην παροχή από την αρμόδια αρχή προς την αιτούσα αρχή των χρήσιμων στην τελευταία, πληροφοριών για την είσπραξη των απαιτήσεων που γεννώνται στο Κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της και στην κοινοποίηση στον οφειλέτη όλων των εγγράφων των σχετιζομένων με τέτοιες απαιτήσεις που απορρέουν απ' αυτό το Κράτος μέλος, και αφ' ετέρου στην είσπραξη, αιτήσει της αιτούσης αρχής, απαιτήσεων που γεννώνται στο Κράτος μέλος όπου αυτή η τελευταία έχει την έδρα της·

ότι οι διαφορετικές αυτές μορφές συνδρομής πρέπει να παρέχονται από την αρμόδια αρχή μέσα σε πνεύμα σεβασμού των νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων που ισχύουν στα θέματα αυτά στο Κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της·

ότι πρέπει να προσδιορίζονται οι προϋποθέσεις σύμφωνα με τις οποίες θα συντάσσονται οι αιτήσεις συνδρομής από την αιτούσα αρχή και να καθορίζονται περιοριστικώς οι ιδιαίτερες περιστάσεις που επιτρέπουν, στην μία ή στην άλλη περίπτωση, στην αρμόδια αρχή, να μήν προωθήσει την αίτηση·

ότι όταν προβαίνει για λογαριασμό της αιτούσης αρχής στην είσπραξη απαιτήσεως, η αρμόδια αρχή πρέπει να δύναται, αν οι διατάξεις που ισχύουν στο Κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της το επιτρέπουν και σε συμφωνία με την αιτούσα αρχή να παρέχει στον οφειλέτη προθεσμία πληρωμής ή πληρωμή με δόσεις· ότι οι τόκοι που ενδεχομένως θα εισπραχθούν εξ αιτίας των ευκολιών αυτών πληρωμής πρέπει να μεταφέρονται στο Κράτος μέλος όπου η αιτούσα αρχή έχει την έδρα της·

ότι μετά αιτιολογημένη αίτηση της αιτούσης αρχής, η αρμόδια αρχή πρέπει κι' αυτή να δύναται, στο μέτρο που το επιτρέπουν οι διατάξεις που ισχύουν στο Κράτος μέλος όπου αυτή έχει την έδρα της, να λαμβάνει συντηρητικά μέτρα για να εγγυηθεί την είσπραξη των απαιτήσεων που γεννήθηκαν στο αιτούν Κράτος μέλος· ότι δεν πρέπει όμως οι απαιτήσεις αυτές να απολαμβάνουν κανένα προνόμιο στο Κράτος μέλος όπου η αρμόδια αρχή έχει την έδρα της·

ότι κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εισπράξεως στο Κράτος μέλος όπου η αρμόδια αρχή έχει την έδρα της, είναι δυνατόν ν' αμφισβητηθεί από τον ενδιαφερόμενο η απαίτηση ή ο τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεσή της και που εκδόθηκε στο Κράτος μέλος όπου η αιτούσα αρχή έχει την έδρα της· ότι γι' αυτή την περίπτωση πρέπει να προβλεφθεί ότι η αμφισβήτηση πρέπει να φέρεται ενώπιον του αρμόδιου οργάνου του Κράτους μέλους όπου η αιτούσα αρχή έχει την έδρα της και ότι η αρμόδια αρχή πρέπει να αναστέλλει τη διαδικασία εκτελέσεως που κίνησε μέχρι την έκδοση της αποφάσεως του αρμόδιου αυτού οργάνου·

ότι πρέπει να προβλεφθεί ότι τα έγγραφα και οι πληροφορίες που γνωστοποιούνται στο πλαίσιο της αμοιβαίας συνδρομής στον τομέα της εισπράξεως δεν δύνανται να χρησιμοποιούνται για άλλους σκοπούς·

ότι οι διατάξεις της οδηγίας αυτής δεν πρέπει να έχουν ως αποτέλεσμα τον περιορισμό της αμοιβαίας συνδρομής που μερικά Κράτη μέλη παρέχουν με βάση διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διευθετήσεις·

ότι ενδιαφέρει να εξασφαλισθεί μία αρμονική λειτουργία της αμοιβαίας συνδρομής και να προβλεφθεί για το σκοπό αυτό κοινοτική διαδικασία που επιτρέπει να ορισθούν οι πρακτικοί τρόποι εφαρμογής της σε εύλογες προθεσμίες· ότι είναι αναγκαίο να συσταθεί μία επιτροπή για να οργανώσει στενή και αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ των Κρατών μελών και της Επιτροπής στο τομέα αυτό,

▼B

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία καθορίζει τους κανόνες που πρέπει να περιέχουν οι νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις των Κρατών μελών, ώστε να εξασφαλίζεται η είσπραξη σε κάθε Κράτος μέλος των απαιτήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 2 και γεννήθηκαν σε άλλο Κράτος μέλος.

Άρθρο 2

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε όλες τις απαιτήσεις που αφορούν:

α) τις επιστροφές, παρεμβάσεις και άλλα μέτρα που αποτελούν μέρος του συστήματος ολικής ή μερικής χρηματοδοτήσεως του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, περιλαμβανομένων και των ποσών τα οποία πρέπει να εισπραχθούν στο πλαίσιο αυτών των ενεργειών·

β) τις γεωργικές εισφορές, κατά την έννοια του άρθρου 2 περίπτωση α) της αποφάσεως 70/243/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ και του άρθρου 128 περίπτωση α) της πράξεως προσχωρήσεως·

γ) τους δασμούς, κατά την έννοια του άρθρου 2 περίπτωση β) της εν λόγω αποφάσεως και του άρθρου 128 περίπτωση β) της πράξεως προσχωρήσεως·

▼M1

δ) επί του φόρου προστιθεμένης αξίας·

▼M2

▼M3

ε) τους ακόλουθους ειδικούς φόρους κατανάλωσης:

— ειδικό φόρο κατανάλωσης επί των βιομηχανοποιημένων καπνών,

— ειδικό φόρο κατανάλωσης επί του οινοπνεύματος και των αλκοολούχων ποτών,

— ειδικό φόρο κατανάλωσης επί των πετρελαιοειδών·

▼B

►M2 ►M3 στ) ◄ ◄ τα έξοδα και τους τόκους που έχουν σχέση με την είσπραξη των ανωτέρω απαιτήσεων.

Άρθρο 3

Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας νοείται ως:

— «αιτούσα αρχή» η αρμόδια αρχή ενός Κράτους μέλους που κάνει αίτηση συνδρομής σχετική με απαίτηση που προβλέπεται στο άρθρο 2·

— «αρμόδια αρχή» η αρχή Κράτους μέλους στην οποία απευθύνεται η αίτηση συνδρομής.

Άρθρο 4

1. Κατόπιν αιτήσεως της αιτούσης αρχής, η αρμόδια αρχή της γνωστοποιεί τις πληροφορίες που της είναι χρήσιμες για την είσπραξη μιας απαιτήσεως.

Για να αποκτήσει τις πληροφορίες αυτές η αρμόδια αρχή ασκεί τις εξουσίες που προβλέπονται από τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που εφαρμόζονται για την είσπραξη παρόμοιων απαιτήσεων που γεννήθηκαν στο Κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της.

2. Η αίτηση πληροφοριών περιέχει το όνομα και τη διεύθυνση του προσώπου το οποίο αφορούν οι πληροφορίες που παρέχονται καθώς και τη φύση και το ποσό της απαιτήσεως για την οποία διατυπώνεται η αίτηση.

▼B

3. Η αρμόδια αρχή δεν υποχρεώνεται να διαβιβάζει πληροφορίες:

α) που δεν θα ήταν σε θέση να έχει για την είσπραξη παρόμοιων απαιτήσεων που γεννήθηκαν στο Κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της·

β) που θ' απεκάλυπταν εμπορικό, βιομηχανικό ή επαγγελματικό απόρρητο· ή

γ) που η γνωστοποίησή τους θα προσέβαλε την ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη αυτού του Κράτους.

4. Η αρμόδια αρχή πληροφορεί την αιτούσα αρχή για τους λόγους που είναι αντίθετοι στην ικανοποίηση της αιτήσεως πληροφοριών.

Άρθρο 5

1. Κατόπιν αιτήσεως της αιτούσης αρχής, η αρμόδια αρχή κοινοποιεί στον παραλήπτη, κατά τους κανόνες που ισχύουν για την κοινοποίηση αντιστοίχων πράξεων στο Κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της, όλες τις πράξεις και αποφάσεις, περιλαμβανομένων και των δικαστικών, που αναφέρονται σε μία απαίτηση ή στην είσπραξή της και προέρχονται από το Κράτος μέλος όπου η αιτούσα αρχή έχει την έδρα της.

2. Η αίτηση κοινοποιήσεως περιέχει το όνομα και τη διεύθυνση του παραλήπτου, τη φύση και το αντικείμενο της πράξεως ή της αποφάσεως προς κοινοποίηση και, αν συντρέχει περίπτωση, το όνομα και τη διεύθυνση του οφειλέτου και την απαίτηση που αναφέρεται στην πράξη ή την απόφαση, καθώς και κάθε χρήσιμη πληροφορία.

3. Η αρμόδια αρχή πληροφορεί αμέσως την αιτούσα αρχή περί της συνεχείας που δόθηκε στην αίτηση κοινοποιήσεως και, ειδικότερα, περί της χρονολογίας κατά την οποία η απόφαση ή η πράξη διαβιβάσθηκε στον παραλήπτη.

Άρθρο 6

1. Κατόπιν αιτήσεως της αιτούσης αρχής, η αρμόδια αρχή εισπράττει, κατά τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που εφαρμόζονται για την είσπραξη παρόμοιων απαιτήσεων που γεννήθηκαν στο Κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της, τις απαιτήσεις που αποτελούν το αντικείμενο τίτλου ο οποίος επιτρέπει την εκτέλεση.

2. Για το σκοπό αυτό, κάθε απαίτηση που αποτελεί αντικείμενο αιτήσεως εισπράξεως εξετάζεται ως απαίτηση του Κράτους μέλους όπου η αρμόδια αρχή έχει την έδρα της, με επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 12.

Άρθρο 7

1. Η αίτηση εισπράξεως μιας απαιτήσεως την οποία η αιτούσα αρχή απευθύνει στην αρμόδια αρχή πρέπει να συνοδεύεται από ένα επίσημο αντίτυπο ή ακριβές κυρωμένο αντίγραφο του τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεσή της, και εκδόθηκε στο Κράτος μέλος όπου η αιτούσα αρχή έχει την έδρα της και, αν συντρέχει περίπτωση, από το πρωτότυπο ή από ακριβές κυρωμένο αντίγραφο άλλων εγγράφων που είναι αναγκαία για την είσπραξη.

2. Η αιτούσα αρχή δύναται να κάνει αίτηση εισπράξεως μόνον:

α) αν η απαίτηση ή ο τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεσή της δεν αμφισβητείται στο Κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της·

β) όταν κίνησε στο Κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της τη διαδικασία εισπράξεως, η οποία δύναται να ασκηθεί με βάση τον τίτλο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και τα ληφθέντα μέτρα δεν κατέληξαν στην ολική πληρωμή της απαιτήσεως.

▼B

3. Η αίτηση εισπράξεως περιέχει το όνομα και τη διεύθυνση του ενδιαφερομένου προσώπου, τη φύση της απαιτήσεως, το ποσό του κεφαλαίου και των οφειλομένων τόκων και εξόδων καθώς και κάθε άλλη χρήσιμη πληροφορία.

4. Η αίτηση εισπράξεως περιέχει επίσης δήλωση της αιτούσης αρχής που προσδιορίζει τη χρονολογία από την οποία είναι δυνατή η εκτέλεση κατά τους κανόνες δικαίου που ισχύουν στο Κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της και που βεβαιώνει ότι πληρούνται οι όροι που προβλέπονται στην παράγραφο 2.

5. Η αιτούσα αρχή, μόλις λάβει σχετικά γνώση, απευθύνει στην αρμόδια αρχή όλες τις χρήσιμες πληροφορίες που αναφέρονται στην υπόθεση η οποία αποτέλεσε την αιτία της αιτήσεως εισπράξεως.

Άρθρο 8

Ο τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση της απαιτήσεως, αν συντρέχει περίπτωση και σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν στο Κράτος μέλος όπου η αρμόδια αρχή έχει την έδρα της, επικυρώνεται, αναγνωρίζεται, συμπληρώνεται ή αντικαθίσταται από τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεσή του στο έδαφος του Κράτους μέλους.

Η επικύρωση, η αναγνώριση, η συμπλήρωση ή η αντικατάσταση του τίτλου πρέπει να γίνουν το δυνατό συντομότερο μετά την παραδοχή της αιτήσεως εισπράξεως. Δεν δύνανται να αποκρουσθούν αν ο τίτλος, που επιτρέπει την εκτέλεση στο Κράτος μέλος όπου η αιτούσα αρχή έχει την έδρα της, περιέχει όλα τα τυπικά στοιχεία.

Στην περίπτωση που η πλήρωση μιάς των διαπιστώσεων αυτών δίνει αφορμή σε εξέταση ή αμφισβήτηση της απαιτήσεως ή του τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση και εκδόθηκε από την αιτούσα αρχή, εφαρμόζεται το άρθρο 12.

Άρθρο 9

1. Η είσπραξη πραγματοποιείται στο νόμισμα του Κράτους μέλους όπου η αρμόδια αρχή έχει την έδρα της.

2. Η αρμόδια αρχή δύναται, αν οι νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που ισχύουν στο Κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της το επιτρέπουν, και κατόπιν διαβουλεύσεως με την αιτούσα αρχή, να παρέχει στον οφειλέτη προθεσμία πληρωμής ή να επιτρέπει πληρωμή σε δόσεις. Οι τόκοι που εισπράττονται από την αρμόδια αρχή λόγω της προθεσμίας πληρωμής μεταφέρονται στο Κράτος μέλος όπου η αιτούσα αρχή έχει την έδρα της.

Μεταφέρεται ακόμη στο Κράτος μέλος όπου η αιτούσα αρχή έχει την έδρα της κάθε άλλος τόκος που εισπράττεται λόγω καθυστερημένης πληρωμής δυνάμει των νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων που ισχύουν στο Κράτος μέλος όπου η αρμόδια αρχή έχει την έδρα της.

Άρθρο 10

Οι απαιτήσεις προς είσπραξη δεν έχουν κανένα προνόμιο στο Κράτος μέλος όπου η αρμόδια αρχή έχει την έδρα της.

Άρθρο 11

Η αρμόδια αρχή πληροφορεί αμέσως την αιτούσα αρχή περί της συνέχειας που δόθηκε στην αίτηση εισπράξεως.

Άρθρο 12

1. Αν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εισπράξεως η απαίτηση ή ο τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση της εισπράξεώς της και που εκδόθηκε στο Κράτος μέλος όπου η αιτούσα αρχή

▼B

έχει την έδρα της αμφισβητούνται από ένα ενδιαφερόμενο η αγωγή φέρεται απ' αυτόν ενώπιον του αρμοδίου οργάνου του Κράτους μέλους όπου η αιτούσα αρχή έχει την έδρα της, σύμφωνα με τους κανόνες δικαίου που ισχύουν στο τελευταίο. Η αγωγή αυτή πρέπει να κοινοποιείται από την αιτούσα αρχή στην αρμόδια αρχή. Δύναται ακόμη να κοινοποιείται σ' αυτή από τον ενδιαφερόμενο.

2. Μόλις γίνει στην αρμόδια αρχή η κοινοποίηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1, είτε από την αιτούσα αρχή είτε από τον ενδιαφερόμενο, αυτή αναστέλλει την διαδικασία εκτελέσεως εν αναμονή της αποφάσεως του αρμοδίου καθ' ύλη οργάνου. Αν το κρίνει αναγκαίο και με επιφύλαξη του άρθρου 13, δύναται να λάβει συντηρητικά μέτρα για να εγγυηθεί την είσπραξη εφ' όσον οι νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις που ισχύουν στο Κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της το επιτρέπουν για παρόμοιες απαιτήσεις.

3. Όταν η αμφισβήτηση στρέφεται κατά των μέτρων εκτελέσεως που λαμβάνονται στο Κράτος μέλος όπου η αρμόδια αρχή έχει την έδρα της, η αγωγή φέρεται ενώπιον του αρμοδίου οργάνου αυτού του Κράτους μέλους σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις του.

4. Όταν το αρμόδιο όργανο, ενώπιον του οποίου φέρεται η αγωγή κατά την παράγραφο 1, είναι πολίτικο ή διοικητικό δικαστήριο, η απόφαση του δικαστηρίου αυτού, εφ' όσον είναι ευνοϊκή για την αιτούσα αρχή και επιτρέπει την είσπραξη της απαιτήσεως στο Κράτος μέλος όπου η αιτούσα αρχή έχει την έδρα της, αποτελεί τον «τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεση» κατά την έννοια των άρθρων 6, 7 και 8 και η είσπραξη της απαιτήσεως διενεργείται με βάση αυτή την απόφαση.

Άρθρο 13

Με αιτιολογημένη αίτηση της αιτούσης αρχής, η αρμόδια αρχή λαμβάνει συντηρητικά μέτρα για να εγγυηθεί την είσπραξη απαιτήσεως εφ' όσον οι νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις που ισχύουν στο όπου έχει την έδρα της το επιτρέπουν.

Για τη θέση σ' εφαρμογή της πρώτης παραγράφου, τα άρθρα 6, 7 παράγραφοι 1, 3 και 5 και τα άρθρα 8, 11, 12 και 14 εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών.

Άρθρο 14

Η αρμόδια αρχή δεν υποχρεώνεται:

α) να χορηγεί την συνδρομή που προβλέπεται στα άρθρα 6 έως 13 αν η είσπραξη της απαιτήσεως είναι ικανή, λόγω της καταστάσεως του οφειλέτου, να προκαλέσει σοβαρές οικονομικές ή κοινωνικές δυσχέρειες στο Κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της·

β) να προβαίνει στην είσπραξη της απαιτήσεως όταν η αιτούσα αρχή δεν εξάντλησε, στο έδαφος του Κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της, τα μέσα εκτελέσεως της εν λόγω απαιτήσεως.

Η αρμόδια αρχή πληροφορεί την αιτούσα αρχή περί των λόγων που αντιτίθενται στην ικανοποίηση της αιτήσεως συνδρομής. Η αιτιολογημένη αυτή άρνηση κοινοποιείται και στην Επιτροπή.

Άρθρο 15

1. Τα θέματα που αφορούν την παραγραφή διέπονται αποκλειστικά από τους κανόνες δικαίου που ισχύουν στο Κράτος μέλος όπου η αιτούσα αρχή έχει την έδρα της.

2. Οι πράξεις εισπράξεως που πραγματοποιούνται από την αρμόδια αρχή σύμφωνα με την αίτηση συνδρομής και που, αν είχαν πραγματοποιηθεί από την αιτούσα αρχή, θα είχαν ως αποτέλεσμα την αναστολή ή την διακοπή της παραγραφής κατά

▼B

τους κανόνες δικαίου που ισχύουν στο Κράτος μέλος όπου η αιτούσα αρχή έχει την έδρα της, θεωρούνται, όσον αφορά αυτό το αποτέλεσμα, ότι έχουν πραγματοποιηθεί σ' αυτό το τελευταίο Κράτος.

Άρθρο 16

Τα έγγραφα και οι πληροφορίες που κοινοποιούνται στην αρμόδια αρχή κατ' εφαρμογή της παρούσης οδηγίας, δύνανται να κοινοποιούνται απ' αυτή μόνον:

α) στο πρόσωπο που αναφέρεται στην αίτηση συνδρομής·

β) στα πρόσωπα και στις αρχές που είναι επιφορτισμένα με την είσπραξη των απαιτήσεων και μόνο για το σκοπό αυτό·

γ) στις δικαστικές αρχές που έχουν επιληφθεί της εκδικάσεως των υποθέσεων που αφορούν την είσπραξη των απαιτήσεων.

Άρθρο 17

Οι αιτήσεις συνδρομής και τα έγγραφα που επισυνάπτονται συνοδεύονται από μετάφραση στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του Κράτους μέλους όπου η αρμόδια αρχή έχει την έδρα της, με την επιφύλαξη της ευχέρειας για την τελευταία αυτή αρχή να παραιτείται της μεταφράσεως.

Άρθρο 18

Τα Κράτη μέλη παραιτούνται αμοιβαία κάθε αξιώσεως αναζητήσεως των εξόδων που προκύπτουν από την αμοιβαία συνδρομή που παρέχουν κατ' εφαρμογή της οδηγίας αυτής.

Εν τούτοις, το Κράτος μέλος όπου η αιτούσα αρχή έχει την έδρα της παραμένει υπεύθυνο απέναντι στο Κράτος μέλος όπου η αρμόδια αρχή έχει την έδρα της, για τις χρηματικές συνέπειες των αγωγών που αναγνωρίσθηκαν μη βάσιμες ως προς την ύπαρξη της απαιτήσεως ή ως προς το κύρος του τίτλου που εκδόθηκε από την αιτούσα αρχή.

Άρθρο 19

Τα Κράτη μέλη κοινοποιούν μεταξύ τους τον κατάλογο των αρχών που είναι εξουσιοδοτημένες να διατυπώνουν ή να λαμβάνουν αιτήσεις συνδρομής.

Άρθρο 20

1. Ιδρύεται Επιτροπή Εισπράξεως, που ονομάζεται εφεξής «η επιτροπή» και αποτελείται από εκπροσώπους των Κρατών μελών και προεδρεύεται από εκπρόσωπο της Επιτροπής.

2. Η επιτροπή αυτή καταρτίζει τον κανονισμό της.

Άρθρο 21

Η επιτροπή δύναται να εξετάζει κάθε ζήτημα σχετικό με την εφαρμογή της οδηγίας αυτής που υποβάλλεται από τον πρόεδρό της, είτε με πρωτοβουλία του είτε μετά από αίτηση του εκπροσώπου του Κράτους μέλους.

Άρθρο 22

1. Οι πρακτικοί τρόποι για την εφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφοι 2 και 4, του άρθρου 5 παράγραφοι 2 και 3, του άρθρου 7 παράγραφοι 1, 3 και 5, των άρθρων 9 και 11 και του άρθρου 12 παράγραφος 1, καθώς και εκείνοι περί μετατροπής, μεταφοράς εισπραττομένων ποσών και προσδιορισμού ενός ελαχίστου ποσού των απαιτήσεων που δύνανται να γίνουν αντικείμενο αιτήσεως συνδρομής, καθορίζονται κατά την διαδικασία των παραγράφων 2 και 3.

▼B

2. ►A3 Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό εντός προθεσμίας που ορίζεται από τον πρόεδρο σε συνάρτηση με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με πλειοψηφία 62 ψήφων· οι ψήφοι των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στη ψηφοφορία. ◄

3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει τις ανωτέρω διατάξεις όταν είναι σύμφωνες με τη γνώμη της επιτροπής.

β) Όταν οι ανωτέρω διατάξεις δεν είναι σύμφωνες με τη γνώμη της επιτροπής ή αν δεν εκφέρεται γνώμη, η Επιτροπή υποβάλλει αμέσως στο Συμβούλιο πρόταση σχετική με τις προς έκδοση διατάξεις. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

γ) Αν, σε τρείς μήνες από τότε που επελήφθη το Συμβούλιο, τούτο δεν αποφάσισε, οι προτεινόμενες διατάξεις θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 23

Οι διατάξεις της οδηγίας αυτής δεν εμποδίζουν την παροχή ευρυτέρας αμοιβαίας συνδρομής που μερικά Κράτη μέλη παρέχουν ή ήθελαν παράσχει το ένα στο άλλο δυνάμει συμφωνιών ή διευθετήσεων, περιλαμβανομένης και της συνδρομής για την κοινοποίηση των δικαστικών ή εξωδικαστικών πράξεων.

Άρθρο 24

Τα Κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 1978.

Άρθρο 25

Κάθε Κράτος μέλος πληροφορεί την Επιτροπή για τα μέτρα που λαμβάνει για την εφαρμογή της οδηγίας αυτής. Η Επιτροπή γνωστοποιεί τις πληροφορίες αυτές στα άλλα Κράτη μέλη.

Άρθρο 26

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα Κράτη μέλη.